

тжѣ. Като имате намѣреніе да си придобивате хлѣбътъ само съсъ потѣтъ си, допростѣте ми да ви попытамъ какво знаете?

— Въспитаніето ми, Господине, е било възпитаніе на чловѣкъ който имаше да живѣе въ срѣдъ богатство и празденъ. Но при все това училъ съмъ законовѣдѣніе, и имамъ дипломъ на адвокатинъ.

— На адвокатинъ? А! Адвокатинъ ли сте? Но само диплома не е доста; повече отъ всяко друго попрището на адвокатството иска самоличенъ дѣятелностъ; краснорѣчивъ ли сте?

— Толкѣзь малко, господине, щото ми ся струва че не съмъ способенъ да произнесж ни двѣ фразы публично.

— Тѣй-що можемъ да потвърдимъ че нѣмате паклонность на вѣтѣѣ. Нека видимъ сега какво друго; но трѣба да поразмыслимъ съ едно по голѣмо спокойствіе, а както виждамъ, вы сте уморены, Г. Маркызе. Ето записитѣ ви, които вы молѣ да прѣгледзте. Сбогомъ. Допростѣте ми да ви раскажж. Да прощавате. Искате ли да чакамъ новж заповѣдь прѣди да дамъ на заимодавцытѣ цѣнжтж на многоцѣннытѣ работы които ся намѣрватъ на ржцѣтѣ ми?

— Не, Господине. Желаж даже да задържите отъ излишнето праведнятж заплата за трудовѣтѣ ви.

Това като си приказвахмы дойдохмы близу до стѣлбятж. Г. Ловепенъ, които ходи наведенъ, ка-